

РЕШЕНИЕ

№ 4168

гр. София, 16.06.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 01.06.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **9570** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка с чл. 53, ал.2 от ЗКИР.

Делото е образувано по повод подадена жалба от Българска академия на науките ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление глад С., ул. „15-ТИ НОЕМВРИ“ №1, представлявана от председателя й академик В. срещу изменение на данни в кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлени имоти с идентификатори № 44063.6207.611 и 44063.6207.636, извършено по заявление № 01-148900/04.07.2014г. на Областна дирекция „Земеделие“ С. град.

В жалбата се претендира съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправни разпоредби на приложимия закон, поради следното:

Сочи, че право да инициират административно производство пред СГКК за изменение на КККР имат лицата с правен интерес за това. Соци още, че съобразно „Указания за уеднаквяване на практиката на службите по геодезия, картография и кадастр за обслужване на гражданите при поддържане на данните в кадастралните регистри и предоставяне на данни“, СГКК като административен орган е длъжен да регистрира постъпилото заявление за регистриране на данни и да започне административно производство. Счита, че в конкретния случай такова административно производство

е стартирано от ОД „Земеделие“ С. град за имоти с идентификатори 44063.6207.611 и 44063.6207.636, [населено място], район П., Столична община, като искането касае записване данни на собственик Държавата и право на управление – Министерство на земеделието и храните. С резолюция на Началника на СГКК е разпоредено нанасянето на исканата поправка. На основание чл. 61, ал.1 от АПК вр. чл. 53, ал. 3 от Б. получава уведомление за извършеното изменение, като за фактическо основание е посочено цитираното по-горе заявление, а за правно такова – чл. 53, ал.2 от ЗКИР. Подадена е жалба № 12-00-81/18.08.2014г. от Б. до органа, която е получена от същия на 21.08.2014г., като до датата на подаване на жалбата, инициирала настоящето производство, отговор не е постъпил.

Претендират се съществени процедурни нарушения, а именно: не е спазено производство по чл. 26, ал.1 от АПК – за уведомяване на всички заинтересовани страни за започване на производството; нещо повече – Б. не е конституирана и на следващия етап като страна в производството. Сочи, че съгласно чл. 10, ал.2 от ЗБАН, Б. е собственик на процесните имоти, като за това има съставени актове за държавна собственост (А. 3739/1954г. и №7115/1974г.) С А. 3739/1954г. е одържавен терен от 187 ска обща площ, от които 186.238 незастроена при граници : „Централния зем. Изпит. Институт; шосето за П., ТКЗС и между път“. Основанието за одържавяване е закона за Б. , а като ползвател е записан Институт по физиологията на растенията Б.. С А. №7115/1974г. е одържавен имот от 120 дка, находящи се в землището на [населено място] при граници: „юг-шосето за [населено място]; изток- опитно поле на ВСИ „Г. Д.“ и опитно поле на Институт по растениевъдство при А. на селскостопанските науки, запад – околоръстен път и север – опитно поле на Институт по физиологията на растенията при Б.,“ предоставен на Б. с Постановление №137 на МС от 20.08.1962г. и Заповед № 3356/24.08.1964г. на Министерство на народната просвета. С предавателно-приемателен протокол от 02.11.1964г. ВССИ „Г. Д.“ предава 120 дка на Института по физиология на растенията при Б.. Част от терена на опитното поле на Института по физиология на растенията при Б. е отчужден (около 48 дка) във връзка с изграждането на новия транспортен възел на кръстовището на автомагистрала Т. (бивш бул. Л.) и околоръстен път , съгласно утвърдена със Заповед №195/1973г. на Изпълкома на СГНС регулация. Със Заповед № РД-46-2128/15.12.1998г. на Министъра на земеделието, горите и аграрната реформа на Института по физиология на растенията (ИФР) е запазено правото на ползване върху 187.008 дка земеделска земя от ДПФ в землището на [населено място], представляващи парцел I, масив 120 . С Указ 52/20.08.1926г. на Ц. Б. III, публ. ДВ, бр. 125/04.09.1926г. са отчуждени срещу заплащане за нуждите на тогавашното Министерство на земеделието и държавните имоти, респ. за създаване на опитно поле при Софийска земеделческа опитна и контролна станция 128 185 кв.м. ниви, притежание на частни лица. С указ № 17/02.03.1929г. на Ц. Б. III, публ.ДВ, бр. 278/11.03.1929г. са отчуждени срещу заплащане за разширение на опитното поле 171 864 кв. м. земеделски земи, собственост на частни лица.

Сочи, че ПИ с идент. № 44063.6207.636 (стар номер 0064001) [населено място], район П., с площ 276632 кв. м. представлява опитното поле на бившия Институт по генетика, сега Институт по физиология на растенията и генетика, като тази земя отчуждена и изплатена на бившите собственици през 1933г. за нуждите на Централния земеделски изследователски институт към Министерство на земеделието, който с ПМС № 73/08.03.1955г. преминава заедно с опитните си бази към Б.. За

последното бил съставен нотариален акт №169, том XXX, рег. № 9705, дело 712 на Служба по вписванията С. от 02.04.2003г.

Сочи, че на база описаното следва, че Б. е правно легитимирана да оспори направените изменения на кадастралните регистри за описаните имоти.

Развива доводи, че актуването и деактуването на имоти като държавна собственост няма конститутивно, а декларативно действие по отношение на собствеността на същите.

Сочи още, че със Заповед № РД-13-220/13.09.2010г. на ИД на АГКК са утвърдени „Указания за уеднаквяване на практиката на службите по геодезия, картография и кадастър за обслужване на гражданите при поддържане на данните в кадастралните регистри и предоставяне на данни“, с които са уточнени основанията за промяна на данните в КРНИ, като са разграничени 4 основни случая за изменение в данните за собственост: 1. Собственикът, посочен в представения документ е правопреемник на от лицето, вписано в КПНИ или поредица актове, доказващи правопреемство; 2. Между собственика, посочен в представения документ и лицето, вписано в КПНИ не може да се установи връзка, вкл. чрез поредица от актове; 3. В КРНИ няма данни за собствеността и собственика; 4. Документа, който се представя за изменението е с дата, предхождаща датата на изменението на КРНИ. Счита, че в конкретния казус липсва която и да е от изброените хипотези. По точка първа намира, че е налице обратното – държавната собственост е трансформирана в собственост на Б. по силата на ЗБАН от 1991г. За втора точка счита, че до 1991г. държавата е била собственик на стопанисваните от Б. бази, но след влизане в сила на ЗБАН същите са собственик на Б. като такава, което било видно и от приложения и цитиран НА. Относно точка трета посочва, че в КРНИ за процесните имоти като собственик е вписан Б., а относно точка четвърта посочва, че НА на Б. е от 2003г., а представените от ОДЗ актове за държавна собственост са от 2011г.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от юрк Г. и юрк П., редовно упълномощени. Поддържат жалбата така, както е заявена и претендират юрисконсултско възнаграждение. Депозират писмено становище, като молят жалбата да бъде уважена.

Ответникът не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна Министерство на земеделието и храните се представява от юрк Н., която оспорва жалбата, депозира писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното такова от жалбоподателя.

Останалите заинтересовани страни не изпращат представители и не ангажират становища по жалбата.

Съдът, за да се произнесе по жалбата, съобрази следното:

Жалбата е подадена в законоустановения и от активно легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

От представените и служебно приложени към делото доказателства, неоспорени от страните, от фактическа страна се установи следното:

Със заявление, рег. № 01-148900/04.07.2014г., подадено от Областна дирекция „Земеделие“ С. чрез пълномощник Г. Б. Ж. до Служба по геодезия, картография и кадастър (СГКК) С. е извършено изменение на данни в кадастралния регистър на недвижимите имоти (КРНИ) на поземлени имоти с идентификатори № 44063.6207.611

и 44063.6207.636 в [населено място], район П., Столична община. На основание така направеното искане е извършено изменение на основание чл. 53, ал.2 от ЗКИР. Същото се състои в записване на данни за собственик Държавата с носител на право на управление – Министерство на земеделието и храните на база документи Акт за частна държавна собственост № 73, том L., рег. № 36022 на Служба по вписванията [населено място] от 23.08.2011г. и Акт за частна държавна собственост №71, том L., рег. № 36019 на служба по вписванията [населено място] от 23.08.2011г. Следствие на изменението в КРНИ са записани следните данни за собственици, носители на други вещни права и актовете, от които черпят правата си: За ПИ с идент. № 44063.6207.611 – Българска академия на науките с НА № 169, тома XXX, рег. № 9705, дело 712 НА Служба по вписванията [населено място] от 02.04.2003г. и Държавата с Акт за частна държавна собственост № 73, том L., рег. № 36022 на Служба по вписванията [населено място] от 23.08.2011г. с предоставени права на управление на МЗХ – съгласно същия АЧДС. За ПИ с идент. № 44063.6207.636 – Българска академия на науките с нотариален акт №169, том XXX, рег. № 9705, дело 712 НА Служба по вписванията [населено място], и Държавата с Акт за частна държавна собственост №71, том L., рег. № 36019 на служба по вписванията [населено място] от 23.08.2011г.; Министерство на земеделието и храните – с предоставени права на управления съгласно същия АЧДС.

Не е спорно, че Българската академия на науките (Б.) е собственик на процесните имоти, като за това има съставени актове за държавна собственост (А. 3739/1954г. и №7115/1974г.), за което е съставен нотариален акт №169, том XXX, рег. № 9705, дело 712 на Служба по вписванията С. от 02.04.2003г.

Няма спор още по делото, че кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], район П., Столична община са одобрени със Заповед № РД-18-46/18.08.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК, като заповедта е публикувана в ДВ, бр. 71/13.09.2011г. и влязла в сила от 14.10.2011г. В одобрената с така цитираната заповед карта като собственик на имотите с цитираните идент. №№ е посочена Б. съгласно цитирания и приложен по делото на листи 29-30 нотариален акт от 2003г. Впоследствие, на база цитираното заявление, са изменени КРНИ , като е добавен собственик Държавата с предоставени права на МЗХ, по арг. от цитираните актове за държавна собственост. Не е спорно по делото, че към заявлението, депозирано до органа са приложени два броя А., както следва: Акт № 07773 от 11.08.2011г. за имот № 063001 с площ от 187.008 дка в землището на [населено място], съставен от Областен управител С. (съгласно Заповед № РД-15-117/29.07.2011г.), в който акт в графа „предоставени права на управление“ е отбелязано, че имотът е предоставен на Министерство на земеделието и храните“ на основание чл. 24 от ЗСПЗЗ, чл. 18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ и Решение № 2520 от 23.09.1999г. на Поземлена комисия [населено място], ЕКНМ 44063, [община], а в графа забележки е отбелязано, че със Заповед № РД-46-2128/15.12.1998г. на министъра на земеделието, горите и аграрната реформа е запазено правото на ползване на Институт по физиология „М. П.“ – Б.. Акт № 07774 от 11.08.2011г. за имот № 064001 с площ от 276.63 дка в землището на [населено място], съставен от Областен управител С. (съгласно Заповед № РД-15-117/29.07.2011г.) , в който акт в графа „предоставени права на управление“ е отбелязано, че имотът е предоставен на Министерство на земеделието и храните“ на основание чл. 24 от ЗСПЗЗ, чл. 18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ и Решение № 2520 от 23.09.1999г. на Поземлена комисия [населено

място], ЕКНМ 44063, [община], а в графа забележки е отбелязано, че със Заповед №УЗ-00-55/26.08.1992г. на Министъра на селскостопанското развитие, земеползването и възстановяването на поземлената собственост имота, предмет на настоящия акт е предоставен за ползване на Института по генетика „А. Д. К.“, както и че върху същия има нанесени сгради с цитирани А.-та. РД-46-2128/15.12.1998г. на министъра на земеделието, горите и аграрната реформа е запазено правото на ползване на Институт по физиология „М. П.“ – Б..

Не се спори още, че след така описаното изменение на КРНИ – чрез добавяне на данните от цитираните А., с писмо, рег. № РД-18-1027/31.07.2014г. от СГКК С. Б. е уведомен за извършените изменения.

От изготвената по делото съдебно-техническа експертиза се установява, както следва: Налице е идентичност между имота, описан в т. 2 от НА№169, том XXX, рег. 9705, дело 712 на Служба по вписванията [населено място] от 02.04.2003г. и имота, актуван с А. №71, том LXXXIX, рег. № 36019 на Служба по вписванията [населено място] от 23.08.2011г. като същият е нанесен с идент. № 44063.6207.636 в кадастралната карта.

Имотите, описани в т. 1 и т. 3 от НА№169, том XXX, рег. 9705, дело 712 на Служба по вписванията [населено място] от 02.04.2003г. не са идентични с имоти или части от имоти от представените по делото А.-та от 23.08.2011г.

От допълнително изготвената по делото съдебно-техническа експертиза се установи както следва: Имот с идент. № 44063.6207.611 от кадастралната карта е идентичен с имот №0063001 от картата на възстановената собственост, като същият имот представлява част от имота, актуван с А. 3739/1954г; част от имота, актуван с А. 7115/1954г., като от двата актувани имота са изключени : североизточната част, заета от магистрала „Т.“ и пътен възел към нея с площ от 48 дка и югозападната и южната част от имота, с площ от 73 дка, възстановени на частни лица по реда на ЗСПЗЗ.

При тези фактически установявания, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган - началника на СГКК - С. в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР.

Настоящият състав намира обаче, че при издаване на оспорения акт е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила.

Безспорно е установено по делото, че процесният акт представлява резолюция на Началник СГКК С. по заявление на Областна дирекция „Земеделие“ С. № 01-148900/04.07.2014г. за изменение на кадастралните данни по смисъла на чл. 2, ал.2, т.1 от ЗКИР относно собствеността на визираните имоти в кадастралната карта и кадастрални регистри на недвижимите имоти, одобрени със заповед № РД-18-46/18.08.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, в сила от 14.01.2011г. за поземлени имоти с идентификатори №44063.6207.611 и № 44063.6207.636.

Производството, което е започнало и се е развило пред административния орган във връзка с направеното искане на Областна дирекция „Земеделие“ обуславя приложимото спрямо него правно основание на чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, според която разпоредба изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри с цел поддържането им в актуално състояние се извършва в случаите на установени непълноти или грешки.

Същото следва по аргумент за обратното от самата дефиниция за изменение по смисъла на чл.51, ал.1, т.1 от ЗКИР, а именно: изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри. В процесния случай, видно от установените по-горе факти е, че

кадастралната карта и кадастралните регистри са одобрени със Заповед от 18.08.2011г., в сила от 14.10.2011г. на Изпълнителния директор на АГКК. Процесното заявление касае вписване на регистриите като собственик Държавата – с предоставени права на Министерство на земеделието и храните по силата на Актове за държавна собственост от 11.08.2011г. , които са и основното съображение и доказателство за търсеното изменение. Т.е., към датата на одобряване на плана и влизането му в сила последните са били съставени, съществували са и не представляват изменения, настъпили в регистриите след влизането им в сила. Макар и последните да са формалното основание за търсеното изменение, следва да се съобрази факта, че актовете за държавна собственост имат констативно, а не конститутивно действие , от където на още по-голямо основание следва, че претенцията за собственост върху имотите почива на Решенията на Поземлена комисия, които са от 23.09.1999г. , т.е. собствеността е била възникнала към момента на одобряване на КККР за процесните имоти.

По тези съображения, съдът приема, че процесното заявление не е следвало да бъде процедирано по реда на чл. 53 от ЗКИР, както е сторено, а по реда на чл. 54 – за отстраняване на непълноти и грешки.

По смисъла на § 1, т. 16 /обн. ДВ, бр. 49/13.06.2014 г./

"непълноти или грешки" са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри. С оглед на това в развитото се административно производство е следвало да се спазва процедурата по чл. 54 от ЗКИР. Разпоредбата на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР изрично предвижда, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява в кадастралната карта и кадастралните регистри едва след решаване на спора по съдебен ред. Така възприетото и действащо към момента на издаване на оспорената заповед нормативно разрешение на въпроса, кореспондира изцяло и на установеното със старата редакция на чл. 53, ал. 2 от ЗКИР /до изменението й обн., ДВ, бр. 49/13.06.2014 г./, според която, когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаването му по съдебен ред.

Към момента на направеното изменение ЗКИР не предвижда изрично подписване на акт за непълноти или грешки от страна на съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици. Същевременно обаче продължава да действа разпоредбата на чл. 31 от ЗКИР, препращаща относно съдържанието, условията и реда за създаването и поддържането на кадастралната карта и регистри към специално приетата Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/2005 г./. Към настоящия момент, както и към момента на оспореното изменение в Наредба № 3/2005 г. продължава да е уредена и процедурата по изготвяне на акт за непълноти и грешки. Съгласно чл. 62, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 3/2005 г. непълнотите или грешките се установяват от СГКК с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересуваните собственици, като при неподписване от заинтересувано лице това обстоятелство се отбелязва от съставителя и СГКК издава отказ за отразяване на непълнотата или грешката в кадастралната карта и кадастралните регистри. В този случай чл. 62, ал. 6 от Наредба № 3/2005 г., в съответствие със ЗКИР, предвижда, че когато непълнотите или грешките са свързани със спор за материално

право, те се отстраняват след решаването му по съдебен ред, което разрешение на проблема кореспондира с разпоредбата на чл. 54, ал.2 от ЗКИР в настоящата си редакция.

При така установеното по делото настоящият състав намира, че и съгласно приложимата редакция на чл. 54 от ЗКИР /обн., ДВ, бр. 49/13.06.2014 г., в сила от 17.06.2014 г./ административният орган е следвало да спази процедурното изискване на чл. 62, ал. 3 от Наредба № 3/2005 г., като състави и предяви на заинтересованите лица акт за непълноти и грешки. В процесния случай, такъв се явява жалбоподателят Б., който е следвало да бъде привлечен в процедурата преди извършване на търсеното изменение. Последното е довело и до материалната законосъобразност на акта, тъй като по същество с него е удовлетворено искането на заявителя за промяна в записаните в кадастралната карта и кадастралния регистър данни относно собствеността на имотите, без преди това по преписката да е било установено, че за тях липсва материалноправен спор за собственост между страните. В случая действително е налице съществуващ материалноправен спор между страните, което по смисъла на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР е пречка за отстраняването на непълнотите и грешките в кадастъра до окончателното му решаване по съдебен ред, което се извършва единствено в рамките на исково съдебно производство.

В тази връзка следва да се има предвид, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по вещно дело, но и всеки път когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая. По тези причини се касае до съществено процесуално нарушение, тъй като недопускането му би могло да доведе до различен правен резултат, като последното води до неправилно приложение на материалния закон, което обуславя отмяната на заповедта.

При този изход на делото, съдът намира, че следва в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени направените по делото разноси, в размер, като следва: 450 лева за изготвените съдебно-технически експертизи, 10 лева държавна такса и 300 лева юрисконсултско възнаграждение по арг. от чл. 7, ал.2, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, вместо претендираните 600 лева, при липса на материален интерес и по арг. от цитираната разпоредба.

Воден от горното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ АКТ за изменение на данни в кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлени имоти с идентификатори № 44063.6207.611 и 44063.6207.636 , извършено по заявление № 01-148900/04.07.2014г. на Областна дирекция „Земеделие“ С. град в [населено място], район П., Столична община на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място].

ВРЪЩА делото като преписка на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място] за процедиране по заявление № 01-148900 от 04.07.2014г. на Областна дирекция „Земеделие“ С. съобразно с указанията от мотивите на решението. ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място] да заплати в полза на жалбоподателя направените по делото разноси в общ размер на 760 (седемстотин и шестдесет) лева.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен съд, на основание чл. 211, ал. 1 от АПК.
Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: